

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 77260-08-25 ארזי נ' עיתון מקור ראשון שותפות מוגבלת

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

התובע: אופיר ארזי ת"ז

נגד

הנתבעת: עיתון מקור ראשון שותפות מוגבלת חברות 550255509

פסק דין

מבוא

1. בפניי תביעה קטנה ע"ס 13,000 ₪, שעניינה משלוח 12 דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("החוק").

עיקר טענות התובע

2. לטענת התובע, החל משנת 2023 הנתבעת (בעלים / מוציאה לאור של עתון "מקור ראשון"), שלחה לתיבת הדוא"ל שלו מיילים הכוללים **תקצירי כתבות** המתפרסמות בעתון. במהלך שנת 2024 התובע ניסה, מספר פעמים ובמספר אמצעים, להסיר עצמו מרשימת הדיוור של הנתבעת, אך ללא הצלחה. בעקבות מכתב התראה ודרישת פיצוי שנשלחו לנתבעת ע"י ב"כ התובע, הצדדים הגיעו להסכם פשרה לפיו הנתבעת פיצתה את התובע בסכום מסוים בגין משלוח המיילים האמורים, והתובע אף חתם על כתב סילוק, וזאת ביום **9.12.2024**.

3. על אף הסכם הפשרה וכתב הסילוק, החל מחודש ינואר 2025 הנתבעת חזרה לשלוח לכתובת הדוא"ל של התובע (אותה אחת אליה נשלחו המיילים הקודמים) תקצירי כתבות – שנים עשר בסך הכל (מיום 1.1.25 ועד ליום 11.6.25). התובע ציין, כי לא ביקש לשוב ולקבל את תקצירי הכתובת ולא נתן הסכמתו לכך. התובע צירף העתקים ברורים וצבעוניים של כל אותם המיילים לכתב התשובה אותו הגיש לתיק.

4. לטענת התובע, ההודעות נשלחו אליו ללא קבלת הסכמה מצידו, ובכך הפרה הנתבעת את הוראות סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת. חמורה עוד יותר בעיניו העובדה, כי הנתבעת שבה לשלוח את המיילים חרף הסכם הפשרה שנכרת, בשעתו, בין הצדדים.

5. לפיכך, עותר התובעת לקבלת פיצוי בסך 13,000 ₪, בגין משלוח 12 הודעות פרסומת, כשכל אחת מהן מזכה אותו, בהתאם לחוק, בפיצוי בסכום של עד 1,000 ₪ בגין הפרתו. כן עותר התובע, במסגרת הסכום הנדרש, לפיצוי בגין בזבוז זמן, טרחה והוצאות משפט.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 77260-08-25 ארזי נ' עיתון מקור ראשון שותפות מוגבלת

עיקר טענות הנתבעת

6. הנתבעת טוענת, כי המיילים אותם שלחה לנתבע אינם מהווים הודעות "ספאם", כי אם ריכוז תמצית כתבות, דהיינו – מעין מיילים אינפורמטיביים / ניוזלטר.
7. המיילים נשלחו לתובע בשל **תקלה טכנית נקודתית**.
8. התובע יכול היה, ללא כל קושי, לבקש את הסרתו מרשימת הדיוור, בדרך של לחיצה אחת פשוטה על העכבר, שכן בסיומו של כל מייל קיימת אופציית הסרה.

דיון והכרעה

9. בדיון שנערך בפניי העידו התובע ומנכ"ל הנתבעת. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בכל אשר הוגש בתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל ברובה.
10. בהתאם לסעיף 30א(א) לחוק התקשורת, "דבר פרסומת" הוא כל אחד מאלה:

(1) "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת";

11. מצאתי לדחות את טענת הנתבעת כי ריכוז תמצית כתבות / ניוזלטר לא מהווה הודעת "ספאם" כמשמעות המונח בחוק ובפסיקה. הנתבעת אינה שולחת את המיילים לשם שמיים והם מהווים כלי פרסומי / שיווקי שמטרתו לגרום לקורא לרכוש מנוי לעיתון, דהיינו - להוציא כספים. כל טענה אחרת מצד הנתבעת היא היתממות. בסופו של דבר, הנתבעת היא גוף מסחרי שמטרתו, בין היתר, להשיא את רווחיו, כאשר משלוח המיילים, כגון אלה שנשלחו לתובע, מהווה כלי שיווקי בארגז הכלים שלה, לקידום מטרה זו.
12. ככלל, נטל הראיה מוטל על התובע להוכיח את תביעתו. ואולם, מקום בו הנמען מכחיש כי נתן את הסכמתו למשלוח דברי פרסומת, עובר נטל ההוכחה אל כתפי המפרסם להוכיח כי ניתנה הסכמה מפורשת למשלוח ההודעות, כדרישת סעיף 30א(ב) לחוק. בענייננו, הנתבעת לא עמדה בנטל האמור ולא הוכיחה כי התובע הסכים לקבלת המיילים, מה גם שהתובע טען מפורשות כי לא חזר להביע עניין בתוכן המופץ ע"י הנתבעת. יתרה מכך - הלכה למעשה, הנתבעת מודה כי שלחה את המיילים ללא כל הסכמה מצד התובע, שהרי היא טענה כי אלה נשלחו בשל **"תקלה טכנית נקודתית"**. מהי אותה תקלה? לא ברור, היות ולא הוסבר.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 77260-08-25 ארזי נ' עיתון מקור ראשון שותפות מוגבלת

13. כן מצאתי לדחות את טענת הנתבעת כי התובע יכול היה לחוץ על קישור "הסר" המופיע בתחתית כל מייל, ואז היה מוסר מרשימת הדיוור שלה. הסבריו של התובע בדיון הניחו את דעתי, דהיינו - ניסיון העבר לימד אותנו, כי לחיצה על "הסר" נועדה לכישלון ולא משיגה את מטרתה. מכאן, שלא מצאתי לקבוע שהתובע פעל לשם אגירת מיילים בחוסר תום לב. בסופו של יום, התובע אינו אמור "לעבוד" בניסיון להסיר את עצמו מרשימת דיוור, אלא הנתבעת היא זו שאמורה לדאוג לכך, שמילים כגון אלה שבבסיס התביעה לא יישלחו לתובע, מה גם שהיא יודעת היטב שהוא אינו מעוניין בכך.

14. על כן אני קובע כי הנתבעת פעלה בניגוד לחוק בכך ששלחה לתובע חומר פרסומי ללא קבלת הסכמתו.

15. בקביעת שיעור הפיצוי יש לשקול את מכלול נסיבות העניין ואת התנהלות הצדדים תוך התחשבות בתכליות החוק - אכיפה, הרתעה ועידוד הנמען למימוש זכויותיו. בענייננו, הנתבעת ידעה היטב כי התובע אינו מעוניין לקבל ממנה חומר פרסומי וזאת מניסיון העבר, שהרי כבר נאלצה לשלם לו פיצוי במסגרת פשרה. הנתבעת לא הצליחה להסביר כיצד זה, שחרף ידיעתה הברורה כי התובע אינו מעוניין בקבלת המיילים, היא בכל זאת שלחה לו לא פחות מ-12 כאלה ובדיוק לאותה כתובת דוא"ל אליה נשלחו המיילים הקודמים בשנים 2023-2024. התובע טען כי ניסה בעבר להסיר עצמו מרשימת הדיוור של הנתבעת, אך ניסיונו לא עלה יפה. טענה זו מקובלת עליי. בנסיבות אלה, טענת התובעת בדבר אי תקינות מנגנון ההסרה (או התעלמות הנתבעת מדרישות ההסרה) לא נסתרה. ראו לעניין זה: ע"א 17/534 עו"ד רונן לפיד נ' סלקום ישראל בע"מ, פסי' 34-35 (פורסם במאגרים, 6.3.2019).

16. אשוב ואציין, כי מנכ"ל הנתבעת לא נתן כל הסבר אשר הניח את דעתי הכיצד זה שהתובע המשיך לקבל ממנה מיילים. המונח "תקלה טכנית נקדתי" הוא לא יותר מאוסף מילים שאין מאחוריהם ולא כלום. יותר סביר בעיניי, כי גורם כלשהו אצל הנתבעת, או שלא טרח להסיר את כתובת הדוא"ל של התובע מרשימת הדיוור, או שחזר והוסיף אותה. בכל אופן, כך או אחרת, מדובר בהתנהלות רשלנית ואף בזלזול כלפי התובע.

17. סבורני, כי התנהלות זו של הנתבעת מצדיקה התייחסות מחמירה בקביעת שיעור הפיצוי. נמען אינו נדרש לנקוט מאמצים חוזרים ונשנים על מנת לחדול מקבלת דברי פרסומת, והאחריות להבטיח מנגנון הסרה תקין ויעיל מוטלת על המפרסם. במקרה דנן, התובע עשה מעל ומעבר, פנה לנתבעת מספר פעמים בעבר, הגיעה עמה להסכם פשרה בגין מחדליה הקודמים, אך שוב נאלץ לקבל ממנה מיילים בלתי רצויים, ולנקוט נגדה בהליך משפטי. סבורני, כי התובע התנהל בתום לב מוחלט ואין לבוא אליו בכל טענה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 77260-08-25 ארזי נ' עיתון מקור ראשון שותפות מוגבלת

18. סעיף 30א(י)(1) לחוק מתיר לפסוק פיצוי בסכום של עד 1,000 ₪ בגין כל הודעה שנשלחה שלא כדין. בנסיבות אלו, ובהינתן חומרת ההתנהלות כפי שפורטה לעיל, מצאתי להעמיד את שיעור הפיצוי על הרף הגבוה, בסך 750 ₪ בגין כל הודעה (12 הודעות בסה"כ), ולחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 9,000 ₪ וכן סך של 1,000 ₪ בגין טרחה, בזבוז זמן והוצאות משפט. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום, אחרת יישאו ריבית פיגורים מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

19. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לביהמ"ש המחוזי בת"א בתוך 30 יום מיום קבלתו.

20. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישורי מסירה.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"ו, 08 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

מיכאל שמפל, רשם בכיר